

Wrocław, 28 marca 2003 roku

WK. 0913/P-6/K-75/02/03

**Pan
Jacek Włodyga
Starosta Powiatu Jeleniogórskiego**

**ul. Kochanowskiego 10
58-500 Jelenia Góra**

Regionalna Izba Obrachunkowa działając na podstawie art.1 ust.1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (jednolity tekst: Dz.U. z 2001 r. Nr 55, poz. 577 ze zm.) przeprowadziła w okresie od 3 grudnia 2002 r. do 14 lutego 2003 r. kontrolę kompleksową gospodarki finansowej Powiatu Jeleniogórskiego.

Szczegółowe ustalenia zawiera protokół podpisany bez zastrzeżeń 14 lutego 2003 r. przez Starostę i Skarbnika Powiatu Jeleniogórskiego.

W wyniku przeprowadzonych czynności kontrolnych stwierdzono nieprawidłowości związane z prowadzeniem ksiąg rachunkowych jednostki, wynikające z nie wywiązywania się z obowiązków służbowych przez poprzedniego zastępcę Skarbnika oraz braku należytego nadzoru Skarbnika nad prowadzeniem rachunkowości.

Pozytywnie oceniono gospodarkę pieniężną i drukami ścisłego zarachowania, udzielanie zamówień publicznych, realizację zadań inwestycyjnych oraz zadań zleconych z zakresu administracji rządowej, a także sprzedaż nieruchomości. Należy również podkreślić, że część nieprawidłowości została usunięta już w trakcie trwania kontroli. Każdy taki fakt omówiono szczegółowo w protokole kontroli, a niektóre z nich zasygnalizowano również w niniejszym wystąpieniu.

Przeprowadzona kontrola wykazała uchybienia i nieprawidłowości w niżej wymienionych segmentach gospodarki finansowej:

W zakresie funkcjonowania kontroli wewnętrznej

Poprzedni Starosta Powiatu nie ustalił w 2001 r. szczegółowych procedur kontroli wydatków dokonywanych ze środków publicznych (w tym zgodności z planem finansowym), zasad wstępnej oceny celowości wydatków ponoszonych w związku z realizacją zadań oraz sposobu wykorzystania wyników kontroli i oceny, do czego zobowiązywał art. 28a ustawy z 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz.U. Nr 155, poz. 1014 ze zm.), a od 1 stycznia 2002 roku - art. 35a. W trakcie kontroli nowo powołany Starosta, w ramach działań związanych z wykonywaniem obowiązków w zakresie kontroli finansowej, wydał w dniu 30 grudnia 2002 r. Zarządzenie Nr 19/2002, w którym zostały ustalone m.in. procedury kontroli, o których mowa w art. 35a ust. 2 pkt 1 ustawy.

W zakresie księgowości budżetowej

W 2001 roku nie przestrzegano postanowień zakładowego planu kont dla budżetu powiatu, dotyczących zasad funkcjonowania kont: 222 – „Rozliczenie dochodów budżetowych”, 223 –

„Rozliczenie wydatków budżetowych”, 901 – „Dochody budżetu” i 902 – „Wydatki budżetu”. Nieprawidłowości w prowadzonej ewidencji księgowej na ww. kontach były związane z księgowaniem wydatków budżetu na koncie 223, zamiast na koncie 902 oraz ewidencjonowaniem dochodów budżetu również na koncie 222, zamiast tylko na koncie 901. Na koncie 902 wykazano wielkość zatwierdzonych niewygasających wydatków za 2000 rok, co było sprzeczne z zakładowym planem kont oraz wytycznymi zarządzenia Ministra Finansów Nr 46 z 1 sierpnia 1995 r. w sprawie szczególnych zasad prowadzenia rachunkowości oraz jednolitych planów kont (...) (Dz.Urz.Min.Fin. Nr 14, poz. 60).

W 2002 roku sposób prowadzenia ewidencji księgowej nie uległ zmianie, co stanowiło naruszenie przepisów rozporządzenia Ministra Finansów z 18 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości oraz planów kont dla budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego oraz niektórych jednostek sektora finansów publicznych (Dz.U. Nr 153, poz. 1752).

Ewidencja szczegółowa prowadzona do kont 222 i 223 nie spełniała wymagań określonych w przepisach powołanego wyżej rozporządzenia.

Pracownikiem odpowiedzialnym za prowadzenie księgowości dla budżetu powiatu był poprzedni zastępca Skarbnika.

W zakresie gospodarki pieniężnej i rozrachunków

Operacje gotówkowe związane z obrotem znakami opłaty skarbowej nie były ewidencjonowane w raportach kasowych. W ewidencji księgowej nie były ujmowane operacje gospodarcze związane z zakupem i sprzedażą znaków opłaty skarbowej, co stanowiło naruszenie art. 24 ustawy z 29 września 1994 r. o rachunkowości (tekst jednolity: Dz.U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694) oraz zasad rachunkowości, określonych w zarządzeniu nr 46 Ministra Finansów w sprawie szczególnych zasad prowadzenia rachunkowości oraz jednolitych planów kont (...), a następnie w rozporządzeniu Ministra Finansów z 18 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości oraz planów kont (...).

Kontrola wykazała, że w 1999, 2000 i 2001 roku księgi rachunkowe jednostki nie spełniały wymogów określonych w art. 24 ustawy o rachunkowości w zakresie rzetelnego i sprawdzalnego ujmowania w niej wszystkich aktywów i pasywów, zgodnie z ich stanem rzeczywistym. Ewidencja na kontach rozrachunkowych i na rachunku bankowym depozytów operacji gospodarczych dotyczących rozrachunków z kontrahentami oraz zakupu m.in. materiałów, wyposażenia i oprogramowania podlegającego ewidencji, operacji związanych z tworzeniem lokat na rachunkach bankowych oraz depozytów z tytułu zabezpieczenia należytego wykonania umów, wadium i środków pieniężnych na finansowanie wspólnych przedsięwzięć, była prowadzona niezgodnie z zasadami rachunkowości określonymi w zarządzeniu nr 46 Ministra Finansów w sprawie szczególnych zasad prowadzenia rachunkowości oraz jednolitych planów kont (...). Zapisy księgowe dokonywane były na niewłaściwych kontach, na podstawie dowodów zastępczych – polecenia księgowania PK, które były niesprawdzalne, nie spełniały bowiem wymogów określonych w przepisach art. 21 i art. 22 ustawy o rachunkowości, tj. nie zawierały treści, brak było przywołania dokumentów i pozycji księgowych, których zapis dotyczył.

W wykazie stosowanych ksiąg rachunkowych nie były ujęte wszystkie prowadzone księgi rachunkowe, a mianowicie dzienniki częściowe dotyczące działalności bieżącej Starostwa i Funduszu Gospodarki Zasobami Geodezyjnymi i Kartograficznymi. W zakładowym planie kont nie były ujęte prowadzone w ewidencji syntetycznej Starostwa i Funduszu konta rodzajowe do kont rachunków

bankowych, funduszy pozabudżetowych i rozrachunków z dostawcami i odbiorcami. Nie były sporządzane zestawienia obrotów i sald dzienników częściowych, do czego zobowiązywał art. 14 ust. 3, a od 1 stycznia 2002 roku art. 18 ust. 1 ustawy o rachunkowości. Nie była prowadzona kompletna ewidencja analityczna do konta 201 – „Rozrachunki z odbiorcami i dostawcami”.

Nieprawidłowości w prowadzeniu ksiąg rachunkowych spowodowały, że na dzień 31.12.2001 r. wystąpiły nierealne salda w zakresie: stanu lokat środków pieniężnych na rachunkach bankowych w kwocie 410.000 zł, rozliczenia z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych w kwocie 10.386,36 zł, zobowiązań z tytułu depozytów, niezgodności pomiędzy ewidencją analityczną i syntetyczną oraz pomiędzy ewidencją księgową i bilansem jednostki sporządzonym na dzień 31.12.2001 roku.

W trakcie trwania kontroli dokonano ponownego zaksięgowania na kontach rachunków bankowych i kontach rozrachunkowych operacji gospodarczych związanych z tworzeniem lokat bankowych, rozrachunków z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych oraz depozytów z tytułu zabezpieczenia należytego wykonania umów, wadium i środków pieniężnych gromadzonych na rachunku depozytowym, przeznaczonych na finansowanie wspólnych przedsięwzięć z innymi jednostkami samorządu terytorialnego. Na dzień 31.12.2002 r. salda zostały urealnione. Z rachunku depozytowego na rachunek dochodów Starostwa w dniu 6.02.2003 r. dokonano przelewu kwoty 9.910,58 zł z tytułu rozliczenia depozytów z lat poprzednich i w dniu 11.02.2003 r. kwoty 3.338,27 zł z tytułu odsetek.

Nieprawidłowości w zakresie kompletności ksiąg rachunkowych wynikały z nienależytego wykonywania obowiązków służbowych pracowników wydziału finansowego. Odpowiedzialność za prowadzenie ewidencji syntetycznej i analitycznej oraz nadzorowanie prowadzenia ewidencji księgowej jednostki była przypisana w zakresie obowiązków służbowych poprzedniemu zastępcy Skarbnika, co nie zdejmowało ogólnej odpowiedzialności z tytułu nadzoru Skarbnika Starostwa, wynikającej z przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 2 maja 1991 r. w sprawie praw i obowiązków głównego księgowego budżetu, jednostek budżetowych, zakładów budżetowych i gospodarstw pomocniczych (Dz.U. Nr 40, poz. 174 ze zm.), a od 1 stycznia 2002 r. - z przepisów art. 35 ust. 1 ustawy o finansach publicznych.

W zakresie wydatków budżetowych

Pracownikom, którym przysługiwał dodatek funkcyjny, w angażach określono tylko stawkę dodatku oraz jego kwotę. Nie określono przyznanego procentu najniższego wynagrodzenia zasadniczego, stosownie do tabeli stawek dodatku funkcyjnego, stanowiącej załącznik nr 2 do rozporządzenia Rady Ministrów z 26 lipca 2000 r. w sprawie zasad wynagradzania i wymagań kwalifikacyjnych pracowników samorządowych zatrudnionych w urzędach gmin, starostwach powiatowych i urzędach marszałkowskich (Dz.U. Nr 61, poz.707 ze zm.)

Kontrola przestrzegania obowiązujących zasad gospodarowania Zakładowym Funduszem Świadczeń Socjalnych wykazała, że ze środków Funduszu udzielano zwrotnych zapomóg, co było niezgodne z przepisami ustawy z 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (tekst jednolity: Dz.U. z 1996 r. Nr 70, poz. 335 ze zm.) i zasadami udzielania zapomóg określonymi w „Regulaminie Gospodarowania Zakładowym Funduszem Świadczeń Socjalnych Starostwa Powiatowego w Jeleniej Górze i Zakładu Obsługi Starostwa Powiatowego”. Zapomogi zwrotne udzielone na cele mieszkaniowe nie były oprocentowane, co pozostawało w sprzeczności z zasadami przyznawania pożyczek na remont i modernizację lokali mieszkalnych, określonymi w § 9 ww. Regulaminu.

W zakresie wydatków związanych z zakupem materiałów i usług

Zakup materiałów i usług związanych z bieżącą działalnością Starostwa realizowany był przez Zakład Obsługi Starostwa Powiatowego, zwany dalej Zakładem, na podstawie umowy zawartej w dniu 20 maja 1999 roku. Na wykonanie zdań objętych ww. umową Starostwo przekazywało środki finansowe w wysokości i na cele wynikające ze zgłoszonych potrzeb Zakładu. Obciążenie za świadczone usługi na rzecz zamawiającego następowało w okresach miesięcznych, na podstawie faktur. Wartość sprzedanych usług na rzecz Starostwa w poszczególnych miesiącach ustalana była w wysokości całkowitych kosztów prowadzenia Zakładu, pomniejszonych o przychody z wynajmu pomieszczeń biurowych przez jednostki organizacyjne powiatu – stanowiące zwrot kosztów za ogrzewanie i energię elektryczną w wysokości obliczonej proporcjonalnie do zajmowanej powierzchni.

W 2001 roku obciążenie za świadczone usługi następowało w formie faktur VAT, a wydatek sklasyfikowany był w § 430 – „Zakup usług pozostałych”. Stwierdzono, że jednym z elementów kosztów świadczenia usług związanych z obsługą Starostwa był zakup środków trwałych, wyposażenia i oprogramowania komputerowego, które zgodnie z uregulowaniami zawartymi w instrukcji obiegu i kontroli dokumentów finansowych w Starostwie należało objąć ewidencją w księgach rachunkowych jednostki. Ww. składniki majątkowe ujmowano jedynie w ewidencji analitycznej (w księgach inwentarzowych pozostałych środków trwałych), bez udokumentowania zapisów dowodem księgowym, co powodowało występowanie na koniec okresów sprawozdawczych różnic pomiędzy ewidencją analityczną i syntetyczną.

Przyjęty sposób rozliczania i ewidencjonowania oraz zakres wykonywanych zadań przez Zakład, określony w powyższej umowie, nie dawał podstaw do poprawnego prowadzenia ksiąg rachunkowych w Starostwie.

W zakresie wydatków majątkowych

W postępowaniu na udzielenie zamówienia publicznego na remont mostu na rzece Kamienna w Piechowicach, prowadzonym w trybie przetargu nieograniczonego, stwierdzono pojedyncze uchybienia, polegające na tym, że zabezpieczenie należytego wykonania umowy ustalono w wysokości 10% wartości ceny brutto, zamiast w wysokości 3% do 5% ceny ofertowej, stosownie do przepisów § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z 30 grudnia 1994 r. w sprawie ustalenia wartości robót budowlanych, co do których konieczne jest zabezpieczenie należytego wykonania umowy oraz form tego zabezpieczenia (Dz.U. Nr 140, poz. 794 ze zm.). Ponadto za formularz zawierający specyfikację istotnych warunków zamówienia pobrano kwotę wyższą niż koszty jego druku i przesłania, co było niezgodne z art. 34 ust. 4 ustawy z 10 czerwca 1994 r. o zamówieniach publicznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2002 r. Nr 72, poz. 664).

W zakresie gospodarki środkami rzeczowymi

Niezgodnie z postanowieniami zawartymi w § 2 pkt 4 instrukcji obiegu i kontroli dokumentów, udokumentowano operacje gospodarcze dotyczące zakupu w 2001 r. środków trwałych przez Zakład. Zapisów w księgach rachunkowych dokonano na podstawie wystawionych przez Zakład not księgowych, a zgodnie z ww. postanowieniami zakupy rzeczowych składników majątku mogły być dokumentowane wyłącznie fakturami dostawców, które stanowiły podstawę ujęcia ich w księgach rachunkowych. Uznanie not księgowych jako dowodów źródłowych, było sprzeczne z art. 20 ust. 2

ustawy o rachunkowości. Konsekwencją nieprzestrzegania uregulowań wewnętrznych, o których mowa powyżej, było przyjęcie środka trwałego (kserokopiarki) na stan księgowy w nieprawidłowej wartości. Odpowiedzialność za powyższe ponosił Skarbnik.

Stwierdzono, że ewidencją księgową nie objęto dróg powiatowych, co było sprzeczne z art. 24 ust. 2 ustawy o rachunkowości. Zarząd Powiatu oraz Skarbnik nie podjęli działań mających na celu ich wycenę i przyjęcie na stan księgowy, zapewniając tym samym ujęcie w księgach rachunkowych wszystkich aktywów, zgodnie z ich stanem rzeczowym.

Stan wartościowy środków trwałych i pozostałych środków trwałych, wynikający z prowadzonej ewidencji odpowiednio na kontach 011 – „Środki trwałe” i 013 – „Pozostałe środki trwałe”, był niezgodny ze stanem wynikającym z ewidencji szczegółowej; różnica stanowiła odpowiednio kwotę 70,68 zł i 3.303,84 zł. Powyższa niezgodność została ustalona w wyniku rozliczenia inwentaryzacji, co wskazuje na brak wcześniejszego uzgadniania ksiąg rachunkowych, do czego zobowiązuje art. 16 ust. 1 ustawy o rachunkowości. Rozbieżność w wartości pozostałych środków trwałych wynikała między innymi z braku przyjęcia przez Skarbnika jednolitych zasad ujmowania w księgach rachunkowych wartości przejętego po Urzędzie Wojewódzkim wyposażenia oraz ewidencjonowania zakupionych przez Zakład pozostałych środków trwałych w księgach inwentarzowych, z pominięciem księgowania na koncie syntetycznym 013. Ponadto w przypadku operacji gospodarczej związanej z zakupem nożyc do cięcia blachy zapisu w księdze inwentarzowej dokonano nie na podstawie dowodu źródłowego (zapis księgowy nie był zgodny z fakturą za zakupione nożyce, którą zaksięgowano na koncie syntetycznym 013), co stanowiło naruszenie art. 20 ust. 2 ustawy o rachunkowości. W trakcie kontroli dokonano w księgach rachunkowych korekty błędnych zapisów.

Nie przestrzegano art. 20 ust. 1 ustawy o rachunkowości w zakresie terminowości dokonywania zmian w stanie składników majątkowych, wynikających z operacji gospodarczych związanych m.in.: ze sprzedażą 2. nieruchomości w 2001 r. (umowy sprzedaży zawarte odpowiednio w miesiącach marzec i kwiecień 2001 r.), z przekazaniem nieruchomości w formie darowizny (umowa z grudnia 2000 r.), z zakupem środków trwałych przez Zakład (kwiecień i czerwiec 2001 r.) oraz z pożarem budynku w styczniu 2000 roku. Zmiany w księgach rachunkowych zostały dokonane, na podstawie poleceń księgowania, pod datą 31 grudnia 2001 roku. W wyniku powyższego nie dopełniono obowiązku rzetelnego prowadzenia ksiąg rachunkowych, wynikającego z art. 24 ust. 2 ustawy o rachunkowości. Naruszenie przepisów, o których mowa wyżej, stanowiło również przyjęcie na stan księgowy w 2002 r. części gruntów pod drogami powiatowymi, przekazanymi przez Wojewodę na podstawie decyzji, które stały się prawomocne w listopadzie 2001 roku.

Pracownikiem odpowiedzialnym za powyższe był poprzedni zastępca Skarbnika. Nieterminowe ujmowanie zmian w stanie składników majątkowych było również konsekwencją braku przepływu informacji pomiędzy poszczególnymi wydziałami Starostwa o operacjach gospodarczych związanych ze zmianami w stanie środków trwałych.

W decyzji Nr 1/99 Starosty Jeleniogórskiego z 19 kwietnia 1999 r. o utworzeniu Zakładu określono składników majątkowych przydzielonych gospodarstwu przez Starostwo, do czego zobowiązywał art. 20 ust. 4 ustawy o finansach publicznych. Faktycznie na etapie utworzenia nie były przekazywane Zakładowi żadne składniki majątkowe. Nie spełniono tym samym jednego z wymogów wyodrębnienia organizacyjnego. Do wykonania zadań wynikających z umowy Zakład korzystał bezpłatnie z wyposażenia i środków trwałych stanowiących własność Starostwa. Wyodrębnienie organizacyjne jednostki prowadzącej swego rodzaju działalność gospodarczą, bez przekazania jej

określonych składników majątkowych i objęcia ich ewidencją w księgach rachunkowych tej jednostki, a w konsekwencji prowadzenie tej działalności na majątku jednostki macierzystej, nie zapewniało rzetelnego oraz jasnego przedstawienia sytuacji majątkowej, finansowej i wyniku finansowego, co pozostawało w sprzeczności z art. 4 ust. 1 ustawy o rachunkowości.

Z zakresu przedmiotu działalności Zakładu przesłanki określone w art. 20 ust. 1 ustawy o finansach publicznych, dające podstawę do utworzenia gospodarstwa, spełniały jedynie zadania dotyczące administrowania nieruchomościami stanowiącymi własność Powiatu i Skarbu Państwa. Pozostałe zadania były związane z obsługą Starostwa w zakresie jego bieżącego funkcjonowania i w związku z tym nie stanowiły części działalności podstawowej lub działalności ubocznej Starostwa.

Przedstawiając powyższe Panu Staroście Regionalna Izba Obrachunkowa we Wrocławiu, działając na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych, wnosi o podjęcie skutecznych działań mających na celu wyeliminowanie stwierdzonych nieprawidłowości oraz uchybień szczegółowo opisanych w protokole kontroli oraz niedopuszczenie do ich ponownego wystąpienia w przyszłości między innymi poprzez realizację następujących wniosków:

1. Uzupelnienie zakładowego planu kont o stosowane dzienniki częściowe, zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 2 ustawy z 29 września 1994 r. o rachunkowości (tekst jednolity: Dz.U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694).
2. Ujęcie w wykazie kont księgi głównej wszystkich faktycznie stosowanych w ewidencji kont, zgodnie z przepisami § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 18 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości oraz planów kont dla budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego oraz niektórych jednostek sektora finansów publicznych (Dz.U. Nr 153, poz. 1752).
3. Ujmowanie w ewidencji księgowej operacji gospodarczych związanych z zakupem i sprzedażą znaków opłaty skarbowej oraz w raportach kasowych operacji gotówkowych związanych z obrotem nimi.
4. Prowadzenie pełnej ewidencji analitycznej do konta 201 – „Rozrachunki z odbiorcami i dostawcami”.
5. Sporządzanie zestawień obrotów i sald kont księgi głównej, stosownie do art. 18 ust. 1 ustawy o rachunkowości.
6. Prowadzenie ewidencji księgowej dla budżetu powiatu, zgodnie z przepisami powołanego wyżej rozporządzenia Ministra Finansów z 18 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości oraz planów kont (...).
7. Dokonywanie zapisów księgowych wyłącznie na podstawie dowodów źródłowych, zgodnie z art. 20 ust. 2 oraz dowodów zastępczych spełniających wymogi art. 21 i art. 22 ustawy o rachunkowości, celem zapewnienia sprawdzalności ksiąg rachunkowych, stosownie do art. 24 ust. 4 pkt 1 i 2 ustawy.
8. Określanie w angażach pracowników stawek dodatku funkcyjnego zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z 26 lipca 2000 r. w sprawie zasad wynagradzania i wymagań kwalifikacyjnych pracowników samorządowych zatrudnionych w urzędach gmin, starostwach powiatowych i urzędach marszałkowskich (Dz.U. Nr 61, poz. 707 ze zm.).
9. Gospodarowanie środkami Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych zgodnie przepisami ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (tekst jednolity: Dz.U. z 1996 r. Nr 70, poz.335 ze zm.) oraz regulaminem gospodarowania Zakładowym Funduszu Świadczeń Socjalnych Starostwa i Zakładu Obsługi Starostwa.

10. Ustalanie wysokości zabezpieczenia należytego wykonania umowy, stosownie do przepisów rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z 16 lipca 2002 r. w sprawie zabezpieczenia należytego wykonania umowy o zamówienie publiczne (Dz.U. Nr 115, poz. 1002).
11. Pobieranie za formularz zawierający specyfikację istotnych warunków zamówienia kwoty pokrywającej wyłącznie koszty jego druku oraz przesłania, zgodnie z art. 34 ust. 4 ustawy o zamówieniach publicznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2002 r. Nr 72, poz. 664).
12. Uzgadnianie zapisów w ewidencji szczegółowej z zapisami dokonywanymi na kontach księgi głównej, zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy o rachunkowości.
13. Rzetelne prowadzenie ewidencji księgowej zapewniające ujęcie w niej wszystkich aktywów, zgodnie z ich stanem rzeczywistym, stosownie do art. 24 ust. 2 ustawy o rachunkowości.
14. Ujmowanie w księgach rachunkowych okresu sprawozdawczego wszystkich operacji, które nastąpiły w tym okresie, celem zapewnienia bieżącego prowadzenia i rzetelności ksiąg rachunkowych, stosownie do przepisów art. 20 ust. 1 i art. 24 ust. 2 ustawy o rachunkowości.
15. Ewidencjonowanie wartości składników majątkowych wyłącznie w księgach rachunkowych właściwych jednostek, w celu zapewnienia rzetelnego i jasnego przedstawienia ich sytuacji majątkowej, stosownie do art. 4 ust. 1 ustawy o rachunkowości.
16. Rozważenie zasadności dalszego funkcjonowania Zakładu Obsługi Starostwa Powiatowego, w świetle realizowanych przez tę jednostkę zadań, związanych przede wszystkim z bieżącą obsługą Starostwa oraz powiązań ze Starostwem, powodujących występowanie szeregu nieprawidłowości w zakresie rozliczeń finansowych oraz gospodarce składnikami majątkowymi.

Stosownie do postanowień art. 9 ust. 3 i 4 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych proszę o poinformowanie Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu, w terminie 30 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego o wykonaniu wniosków lub o przyczynach ich niewykonania. Do wniosków zawartych w wystąpieniu pokontrolnym przysługuje prawo zgłoszenia zastrzeżeń do Kolegium Izby. Zastrzeżenie składa właściwy organ jednostki kontrolowanej w terminie 14 dni od daty otrzymania wystąpienia pokontrolnego za pośrednictwem Prezesa Izby. Podstawą zgłoszenia zastrzeżenia może być tylko zarzut naruszenia prawa poprzez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie.

Do wiadomości:

Pan
Zbigniew Jakiel
Przewodniczący Rady Powiatu
Jeleniogórskiego